

Kyrkoboken, K I:1, sidan 6

När Lars Jonsson i Tråstorp war dödh, och barnen skulle byta det lilla som fans efter honom, war Wälb:^{ne} H öfwerstlutnanten Gräpenwald så barmhertigh mot änkan och hans dotter som ähr en brottfällingh, at sönerne inthet fingo något ärfwa efter fadren, uthan för unte alt hwad som fans i spannemohl och boskap änkan och dottren till bytes, hwilket annoterades d 16. februarij 1691.

NB: Som fadren Lars war i skatten och husrötan så mycket skyldigh, som hans ägendomb den rest och brist till härskapet näpligen kundhe göra fyllest, dherföre har H:^r öfwerstLeut:ⁿ sin fordran till ofwanberördhe personer gifwit: Men A:^o 1698 blef denne dottren Elin benämnd, som ibland hadhe fallansiuka, så äländigh, att hon föll upp i elden, då denne siukdommen kom på henne, då hon war ensam i sin stuga, och då ingen war förhanden, som henne hielpa kundhe, brände hon sigh så illa, att hon blef blind, och halfwa hufwudskålen bahr, ansichte, mun och näsa fördärfwat att församlingen förskiött penningar

60 D:^r Kopp:Mt tillhopa, att hon samma åhr kom i hospitalet: testatur. S: Wallin